

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. prosince 2013 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudců JUDr. Pavla Peláka a Mgr. Romana Drahného v trestní věci obžalované XXX, nar. XXX, bytem XXX, o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4.9.2013, č.j. 22T 93/2013-169, takto:

*Z podnětu odvolání státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu zákazu činnosti a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že se obžalované ukládá podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu řízení všech motorových vozidel na šest let**.*

*V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.*

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou přčinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Za tento přečin jí byl uložen trest odnětí svobody na dva roky, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu

čtyř let za současného uložení povinnosti, aby podle svých sil nahradila škodu, kterou trestným činem způsobila. Současně byl obžalované uloženo i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na čtyři roky. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalované uložena povinnost, aby zaplatila na náhradu škody Vojenské zdravotní pojišťovně ČR částku 95.496,- Kč, XXX částku 131.738,- Kč a XXX částku 240.000,- Kč. Tento poškozený byl se zbytkem nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se shora uvedeného trestného činu dopustila obžalovaná tím, že dne 6.3.2013 kolem 09:55 hodin na silnici XXX při řízení osobního vozidla nerespektovala nejvyšší povolenou rychlost pro jízdu v obci a při rychlosti 76 km/h nebyla schopna ani při včasné reakci zabránit střetu s chodcem XXX, který přecházel uvedenou komunikaci z pohledu obžalované z levé strany na pravou. Obžalovaná pak přední částí vozidla kolidovala s pravým bokem chodce, který již překonal prakticky celou šířku pozemní komunikace. Chodec při střetu utrpěl vážná zranění, kterým XXX XXX podlehl. Obžalovaná svým jednáním porušila povinnosti vyplývající z § 4 písm. a), b) a § 18 odst. 1, 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce v neprospěch obžalované pouze do výroku o uložení trestu. Poukázal na závažnost porušení dopravních předpisů v podobě výrazného překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy v obci a na tragický následek uvedené nehody i na předchozí postih obžalované pro dopravní přestupek týkající se rovněž překročení povolené rychlosti jízdy. V písemném odvolání navrhl, aby odvolací soud výrok o trestu zrušil a obžalované uložil nepodmíněný trest odnětí svobody mírně nad spodní hranici trestní sazby se zařazením do věznice s dohledem za současného ponechání výroku o trestu zákazu činnosti.

Státní zástupce intervenující u veřejného zasedání pozměnil návrh na zpřísnění trestu tak, aby byl obžalované uloženo s ohledem na její dosavadní řádný život stále ještě trest odnětí svobody podmíněně odložený, ovšem v přísnější výměře, než jak byl uloženo v napadeném rozsudku. Rovněž pak navrhl uložit citelnější trest zákazu činnosti na dobu mezi šesti a sedmi lety.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení odvolací soud přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním dotčeného výroku o uložení trestu a správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo. Dospěl poté k následujícím závěrům.

I když svým jednáním obžalovaná zasáhla nejzávažnější společenský zájem chráněný trestním zákonem, totiž zájem na ochraně lidského života, a poměrně vážným způsobem porušila významné ustanovení, které v zájmu bezpečnosti silničního provozu obecně omezuje rychlost jízdy v obci nejvýše na 50 km/h, lze ve prospěch obžalované zohlednit skutečnost, že ani způsob přecházení chodce na frekventované komunikaci v situaci, kdy na dlouhém přímém úseku mohl vidět přijíždět vozidlo obžalované, nemusel být zcela bezpečný. Ke střetu s chodcem pak došlo v místě, kde není vyznačen žádný přechod pro chodce. I okresní soud vzal současně v úvahu dosavadní kladné hodnocení obžalované, která nebyla v minulosti soudně trestána a navíc se společensky angažuje v obecně prospěšné činnosti. Po zvážení všech uvedených okolností dospěl i odvolací soud k závěru, že k nápravě obžalované by mohl postačit trest odnětí svobody s podmíněným odkladem na delší zkušební dobu, jak byl uložen okresním soudem, ovšem pokud bude současně doplněn dlouhodobým trestem zákazu činnosti v podobě zákazu řízení motorových vozidel.

Obžalovaná jako řidička sice byla dosud postihována jen pro jeden dopravní přeštek, v nyní posuzované věci však porušila dopravní předpisy poměrně výrazným způsobem, velmi zřetelně překročila nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci a způsobila střet s přecházejícím chodcem, jehož důsledkem bylo usmrcení poškozeného. Povaha a závažnost způsobené dopravné nehody, při níž došlo k tragickému následku v důsledku vědomého porušení jednoho z nejběžnějších ustanovení dopravních předpisů, vyžaduje podle odvolacího soudu, aby pohrůžka trestem odnětí svobody byla v případě obžalované doplněna citelnějším trestem zákazu činnosti již nad polovinou stanovené trestní sazby. Z podnětu odvolání státního zástupce proto odvolací soud v napadeném rozsudku zrušil výrok o trestu zákazu činnosti a sám obžalované uložil opětovně trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, ale na delší dobu šesti let.

Všechny další výroky zůstaly v napadeném rozsudku beze změny.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3

tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 17. prosince 2013

JUDr. Aleš Holík v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Jiroutová